

Rezoluția acțiunii de protest, organizată la Timișoara, cu prilejul întrunirii, în acest oraș, a unor reprezentanți ai Guvernului României și ai organizației județene Timiș a principalului partid politic, din cadrul coaliției politico-partidice aflată la guvernarea țării, precum și a unei părți a clientelei politice a respectivului partid, în cadrul unui forum specific

Acțiunea de protest, menționată, a fost organizată în pripă, datorită faptului că organizatorii forumului în cauză nu au mediatizat, din timp, întrunirea respectivă, de teama că, dacă ar fi fost cunoscută mai devreme, adversarii timișoreni ai principalului partid de guvernământ s-ar fi putut organiza mai bine, cu consecințe corespunzătoare asupra deteriorării imaginii publice a partidului în cauză, imagine deja deosebit de grav compromisă, în aprecierea majorității cetățenilor din România, datorită impunerii populației țării a unui program politic, denumit, fals și cinic, ca fiind de austeritate, în fapt, acest program fiind unul de: genocid programat și asociat unui program de dezintegrare statală.

În contextul menționat anterior, un reprezentant al organizației Timișoara a Partidului Social Democrat, care, în calitate de Luptător remarcat prin acțiuni deosebite, în cadrul Revoluției Române din decembrie 1989, beneficia de credibilitate civică deosebită (organizator și al altor acțiuni de protest civic împotriva politicii de genocid și respectiv de dezintegrare statală a țării, impusă, în mod specific dictatorial, prin încălcarea flagrantă și deosebit de gravă a unor prevederi fundamentale și principale ale Constituției României, de către președintele „jucător” și obedient masonic al țării, cu sprijinul primului-ministru, în calitate de „marionetă” prezidențială), și-a asumat inițiativa de organizare a unei acțiuni de protest corespunzătoare, ce urma să fie organizată, în colaborare, de către anumite organizații politico-partidice, aflate în opoziție față de actuala coaliție politico-partidică de guvernare, anumite organizații sindicale și anumite organizații de participanți la Revoluția Română din decembrie 1989, sub forma unui: Miting de protest.

Mitingul de protest urma să fie organizat pe esplanada Sălii Olimpia, situată vis-a-vis de Centrul de Afaceri al Camerei de Comerț și Industrie, în care urma să se desfășoare forumul specific organizat de către numitul, dar neautenticul: Partid Democrat Liberal, în calitate de partid principal de guvernământ, iar la mitingul în cauză urmau să ia cuvântul reprezentanți ai organizațiilor asociate, în vederea realizării acțiunii de protest respective.

În acest scop, Asociația „VICTORIA” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, a alcătuit o echipă de participare, a realizat un afiș mobilizator al manifestării de protest, cu revendicări specifice, prezentate și mediatizate și în cadrul altor acțiuni de protest la care a participat asociația în cauză, pe care le-a afișat corespunzător în cadrul orașului Timișoara și le-a înmânat direct reprezentanților mass-media și reprezentanților organizațiilor care au colaborat la realizarea acțiunii de protest, prezenți la acțiunea în cauză și le-a transmis, indirect, prin e-mail, altor organizații, personalități și organe mass-media, potențial interesate.

Odată începută acțiunea de protest, reprezentanții asociațiilor de participanți la Revoluția Română din decembrie 1989 au putut însă constata că organizațiile sindicale participante (respectiv filialele locale ale organizațiilor sindicale: „CNSRL-Frăția”, „Spiru Haret” și „Sanitas”), prin conducătorii acestora, au confiscat desfășurarea acțiunii de protest și, în loc să organizeze un miting protestatar, în cadrul căruia să prezinte, în mod justificat, acuzații și revendicări specifice, au transformat acțiunea de protest într-o „zgomotecă”, în cadrul căreia s-au rezumat să producă zgomot de intensitate mare (asurzitor), cu instrumentar specific sindical (fluiere, trompete de hartie, fluierași și huiduie), pe toată durata acțiunii de protest, din cauza cărora nici lozincile scandate (exemple: ...) nu se puteau auzi și nici participanții nu puteau comunica între ei.

Această degenerare a acțiunii de protest a fost posibilă și datorită faptului că reprezentantul care, cu prestanța și autoritatea sa, a determinat organizațiile civice participante să colaboreze în realizarea acțiunii de protest, în cauză, nu a participat la respectiva acțiune de protest, transmițând că, la nivel de serviciu, a fost delegat să se deplaseze în afara orașului și chiar s-a încercat intimidarea sa, pe motivul implicării sale în organizarea acțiunii de protest respective.

Trebuie remarcat, pe de altă parte, însă, că unii dintre participanți au purtat pancarde inscripționate cu sloganuri specifice, din care exemplificăm: „Jos Boc!”, „Jos Băsescu!”, „Jos dictatura!” ș.a.

În condițiile în care organizatorii (Partidul Democrat Liberal - PDL) forumului politic specific au procedat la blocarea cu autobuze a accesului protestatarilor în cadrul esplanadei Sălii Olimpia (deși acțiunea de protest a fost organizată cu aprobare oficială, din partea Primăriei orașului Timișoara), un grup de tineri participanți au încercat să desfășoare o inscripție protestatară, înfășurată pe două role, moment în care un grup de civili au intervenit, în mod brutal, în prezența jandarmilor care asigurau ordinea și i-au împiedicat pe protestatarii în cauză să desfășoare benerul, ba mai mult, i-au forțat pe câțiva dintre aceștia să intre într-o dubă, staționată în apropiere, fără ca jandarmii, dar și sindicaliștii care se aflau în zona respectivă și totodată o blocau cu prezența lor, să intervină pentru a-i apăra pe protestatari.

În acest context, foști participanți cu merite deosebite la realizarea Revoluției Române din decembrie 1989 au propus alcătuirea unei delegații a protestatarilor, care să ia legătura cu conducătorul unității de jandarmi, prezente la fața locului, pentru a protesta față de incidentul produs și neintervenția corespunzătoare a jandarmilor, pentru a opri acțiunea de reprimare organizată de către intervenienții în civil, despre care se putea aprecia că făceau parte din anumite organe oficiale de intervenție (și despre care, ulterior, din informațiile obținute de organizatorii acțiunii de protest, rezultă că erau agenți în civil ai Serviciului de Protecție și Pază). S-a cerut, în acest context, inclusiv deteriorarea corespunzătoare a autobuzelor în cauză și respectiv eliberarea forțată a demonstraților reținuți, aceste propuneri nefiind luate în considerare de către reprezentanții sindicali (cu observația că respectivii conducători sindicali au și dispărut o perioadă de timp), și nici de către reprezentanții PSD, între care conducătorul organizației județene PSD, respectiv cel al organizației municipale PSD, care au considerat probabil că protestele verbale sunt suficiente, rezumându-se doar la acestea.

În contextul, devenit clar, al confiscării și deturnării acțiunii de protest de către cele trei organizații sindicale, prin liderii acestora, mai mulți reprezentanți ai unor organizații participante la acțiunea de protest au decis să se retragă și să comunice reprezentanților celorlalte organizații, respectiv organelor mass-media prezente, decizia lor, precum și motivele care au determinat-o.

Ulterior, s-a putut constata că acțiunea în cauză a fost motivată inclusiv prin faptul că cei trei lideri sindicali au solicitat să fie primiți de către prim-ministrul Emil Boc, care i-a primit și i-a ascultat, în cadrul unei întâlniri de aproximativ 30 de minute, dar i-a anunțat oficial că nu le promite nimic.

O parte a mass-media prezentă la acțiunea de protest a mediatizat și poziția reprezentanților organizațiilor care s-au retras de la acțiunea de protest, cu motivațiile aferente, precum și cu revendicările pe care, cel puțin o parte dintre aceștia, ar fi dorit să le transmită public, prin intermediul unui miting protestatar, care însă nu a fost organizat, din cauza opoziției conducătorilor sindicali.

Mai trebuie menționat că, ulterior, în Piața Victoriei, după încheierea acțiunii de protest, o parte dintre participanții la forumul politic-specific organizat de PDL, care s-au deplasat în piața respectivă (care, în decembrie 1989, a constituit locul de declanșare și manifestare principală a Revoluției Române din decembrie 1989), având asupra lor mape cu emblema PDL și putând fi astfel identificați, ca atare, au fost întâmpinați și apostrofați public, de către participanți la Revoluția Română din decembrie 1989, precum și de alte persoane, prezente acolo, cu apostrofări și

lozinci adecvate (exemple: „Jos PDL!”, „Ticăloșilor, ați distrus țara!”, „Moarte pentru moarte!”, „Moarte pentru genocid!”, „Pedepsa cu moartea pentru voi!”, „Judecați și condamnați la moarte, pentru genocid!” ș.a.

Trebuie remarcată, în mod deosebit, evidențierea, cu acest prilej, a transformării unor forțe de stat, precum Jandarmeria, în forțe de opresiune, asupra protestatarilor, respectiv de represiune, în cazul Serviciului de Protecție și Pază, cărora li s-a atras atenția, în mod public, că au datoria de a apăra și proteja Poporul, și nu dictatorul, dacă nu doresc să aibă parte de o soartă similară fostei Miliții, respectiv fostei Securități a dictaturii ceaușiste, procedând în mod similar, dar față de dictatura bășescistă-bocistă.

Profitând de întâlnire, mai mulți participanți cu merite deosebite la înlăptuirea Revoluției Române din decembrie 1989 au analizat situația deosebit de gravă a țării, la intrarea în perioada rece și friguroasă, în contextul în care dictatura bășescistă-bocistă, prin executanții și complicii săi, au adus o mare parte a populației în pericol de a opta între moartea prin înfometare, respectiv prin îngheț și respectiv prin lipsa medicamentelor și tratarea medicală neadecvată a bolnavilor, sau prin sinucidere. Participanții în cauză se consideră datori moral să se transforme în garanți ai respectării Constituției și în eliberatori ai României de sub dictatura „bășescistă-bocistă”, care nu recunoaște, nu cinstește și nu promovează idealurile Revoluției Române din decembrie 1989, ci dimpotrivă, le obturează și le încalcă, inclusiv prin insultarea adevăraților luptători cu merite deosebite în realizarea Revoluției Române din decembrie 1989, care au beneficiat (prin intermediul Legii Recunoștinței, votată de Parlamentul României), de acordare a unor recompense materiale că sunt profitori și privilegiați, uitând că, în calitate de conducători politico-partidici, abuzivi și corupți, au jefuit și jefuiesc, în continuare, țara, prin însăși exercitarea funcției de guvernare în folos prioritar, clientelar, și nu în folosul populației, favorizați de starea de handicapare constituțională a României.

În același context, s-a reclamat public faptul că, prin numirea lui George Costin ca Secretar de Stat la Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor, s-a favorizat confirmarea oficială, de către acesta, a aproximativ 8.000 de impostori și s-a propus desființarea Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989, prin comasare a Institutului în cauză cu un Institut de așa-zisă Istorie a Comunismului, condus de către fostul activist comunist-dictatorial, și actual mason, promotor al instalării regimului politic-dictatorial de urgentare a aplicării așa-zisei noi ordini mondiale masonice, și membru marcant al Grupului lichelist, intelectualist pseudo-elitist, obedient și susținător al dictaturii bășesciste-bociste, sau, în cazul în care nu se va reuși realizarea acestei acțiuni (având în vedere faptul că respectivul institut a fost înființat de către Senatul Parlamentului României, în a cărui subordine este și în prezent, să se modifice orespunzător structura de conducere a Institutului în cauză, pentru a face loc introducerii unor reprezentanți și susținători ai imposturii promovate de către George Costin, respectiv a unor clientelari politico-partidici ai principalului partid de guvernământ).

Concluzia discuțiilor purtate a fost aceea că declanșarea unei noi revoluții, pentru eliminarea de la putere a reprezentanților dictaturii masonice-bășesciste-bociste pare a fi inevitabilă („Singura soluție, încă o revoluție!”), în condițiile în care instituțiile statale principale ale României nu acționează, în mod corespunzător, pentru stoparea gravelor abuzuri constituționale comise de reprezentanții dictaturii bășesciste-bociste, respectiv pentru revenirea țării la democrație autentică, în conformitate cu idealurile Revoluției Române din decembrie 1989 (a căror promovare și respectare stă scrisă în Constituția României, la Articolul 1, alineatul 2), ci dimpotrivă, manifestă o complicitate condamnată la tolerarea și chiar susținerea aplicării, în ritm accelerat, a politicii criminale, de genocid, asupra majorității populației, respectiv de dezintegrare statală a țării, de către reprezentanții dictaturii bășesciste-bociste, în vederea accelerării așa-zisei: „noi ordini mondiale”, la comanda unor organizații masonice, oculte și subversive, care doresc nu numai subjugarea statală a României, ci și a altor state central și est-europene, prin intermediul unor politicieni corupți și obedienți masonic, așa cum sunt multe persoane din conducerea Băncii Naționale a României, precum și mulți reprezentanți ai politicianismului corupt și subversiv, promovat de către dictatura bășescistă-bocistă, în favoarea prioritară a clientelei specifice, politico-partidică, masonică și chiar mafiotă, asociată dictaturii în cauză.

Lorin Ioan Fortuna

- reprezentant al Grupului Constituțional „Timișoara”
- Președinte al Asociației „VICTORIA” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara
- fost Președinte fondator al Frontului Democratic Român, organizația politică, înființată la Timișoara, care a declanșat și condus Revoluția Română din decembrie 1989, până la confiscarea Puterii de Stat de către organizația ocultă și subversivă, denumită, în mod fals și subversiv: Frontul Salvării Naționale